

vergadering **41**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Plenaire Morgenvergadering

van 19 juni 2013

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	5
ONTWERP VAN DECREET betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen – 2017 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	6
Artikelsgewijze bespreking	7
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het wetboek van 23 november 1965 van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen en de wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van het Verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ondertekend in Brussel op 9 februari 1994 door de Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, en tot invoering van een eurovignet, overeenkomstig richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993, wat betreft de aanhaling en de inbeslagname van voertuigen en het opstellen van processen-verbaal – 2030 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	7
Artikelsgewijze bespreking	7
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van de artikelen 7bis en 12 van de wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van het Verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ondertekend te Brussel op 9 februari 1994 door de Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, en tot invoering van een Eurovignet, overeenkomstig richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993 – 2047 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	8
Artikelsgewijze bespreking	8
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende het Protocol dat op 20 oktober 2010 door de Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Zweden werd ondertekend tot wijziging van het Verdrag van 9 februari 1994 inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ter uitvoering van artikel 4, §4, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten – 2048 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	9
Artikelsgewijze bespreking	9

ONTWERP VAN DECREET houdende de wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 20 maart 2009 betreffende de toegankelijkheid van publieke plaatsen voor personen met een assistentiehond – 2001 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	10
Artikelsgewijze bespreking	14
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	15
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Bart Van Malderen, de dames Tinne Rombouts, Danielle Godderis-T'Jonck, Elisabeth Meuleman en Ulla Werbrouck en de heer Chokri Mahassine betreffende het Vlaamse beleid ten aanzien van jeugdhuizen – 1834 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	15
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	16
ONTWERP VAN DECREET betreffende het landbouw- en visserijbeleid – 1978 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 5	
Algemene bespreking	16
Artikelsgewijze bespreking	20
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	20
ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake energie – 2031 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	20
Artikelsgewijze bespreking	21
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Chokri Mahassine en de dames Katrien Schryvers, Danielle Godderis-T'Jonck, Elisabeth Meuleman en Ulla Werbrouck betreffende de optimalisering van het middenveld Kinderrechten – 2003 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	22
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Sonja Claes, Vera Van der Borght, Mia De Vits, Lies Jans en Mieke Vogels, de heer Lode Vereeck en mevrouw Katrien Schryvers betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen – 2078 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	23
NOTA VAN DE VLAAMSE REGERING Gezondheidsdoelstelling 'Vaccinaties' en Vlaams actieplan, ingediend door de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin – 1977 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	28
VERZOEKSCHRIFT over een externe ombudsdienst voor alle gemeenten. VERZOEKSCHRIFT over een onafhankelijke ombudsdienst voor alle gemeenten. Verslag namens de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme uitgebracht door de heer Marnic De Meulemeester – 2085 (2012-2013) – Nr. 1	
Verslag	
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	33

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Marino Keulen, Els Robeyns, Ludo Sannen, Marleen Vanderpoorten, Marc Van de Vijver, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire: ambtsverplichtingen;

Robrecht Bothuyne, Agnes Bruyninckx-Vandenhoude, Lode Ceyskens, Philippe De Coene, Gwenny De Vroe, Tine Eerlingen, Pieter Huybrechts, Bart Martens, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorem, Johan Sauwens, Wilfried Vandaele, Marleen Van den Eynde, Jurgen Vanlerberghe, Mercedes Van Volcem: door Vlaams Parlement toegestane zending;

Koen Van den Heuvel: familieplichtingen;

Ann Brusseel, Michèle Hostekint, Luckas Van Der Taelen: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 60/32)

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, de minister-president kan pas rond 10 uur aanwezig zijn. Daarom stel ik voor om de beraadslaging over het ontwerp van decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid tot dan uit te stellen.

Het tweede agendapunt is het ontwerp van decreet houdende de wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 20 maart 2009 betreffende de toegankelijkheid van publieke plaatsen voor personen met een assistentiehond. Ik stel voor dat we ook daarvoor nog even wachten, in dit geval tot minister Smet aanwezig is.

Collega's, ik stel dus voor om nu te beginnen met het ontwerp van decreet betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Dames en heren, wegens problemen met de geluidsinstallatie schorsen we de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 10.02 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 10.03 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen
– 2017 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik wil gewoon zeggen dat dit een goed ontwerp van decreet is, dat ook in de commissie op heel veel bijval kon rekenen, behalve misschien van de heer van Rouveroi, die daar nu bemerkingen bij zal maken, maar die we in de commissie toch niet hebben gehoord.

De voorzitter: De heer van Rouveroi heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroi: Jawel, mijnheer Van Rompuy. Als uw geheugen u niet in de steek laat – en ik denk dat dat het geval is – dan zult u zich de woorden herinneren die ik nu formuleer. Ik heb toen gezegd dat het zeer goed is dat men horizontaal samenwerkt tussen landen, maar dat de verticale samenwerking in België, Vlaanderen, steden en gemeenten nog altijd heel gebrekkig is.

De voorzitter van de commissie zal mijn getuige zijn als ik nu zeg dat ik het al een tijdje betreur dat lokale belastingadministraties – mijnheer Van Rompuy, voorzitter van de commissie, ik zie u knikken en u bevestigt dus wat ik zeg – geen nominatieve informatie kunnen krijgen van de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL), op basis van een wetgeving die klaarblijkelijk een fiscale lokale administratie als onbetrouwbaar beschouwt. 80 procent van de opbrengst van onroerende voorheffing gaat naar steden en gemeenten en slechts een kleine 5 procent gaat naar Vlaanderen, want Vlaanderen heeft een basisheffing van 2,5 procent en daarop zijn er opcentiemen van provincies en gemeenten. Voor steden en gemeenten is de opbrengst van onroerende voorheffing een fundamentele financiering van hun middelen.

Ik betreur dat als steden en gemeenten aan Vlaanderen vragen om hun een nominatieve lijst te geven van wie onroerende voorheffing betaalt bij hen, ze die niet kunnen krijgen. Waarom is dat zo belangrijk? Niet als een blijk van fiscaal exhibitionisme of van ongezonde nieuwsgierigheid. Het is logisch en verstandig dat bij indicaties dat het slecht gaat met grote bedrijven, die ook grote sommen onroerende voorheffing betalen, steden en gemeenten dat weten omdat de kans bestaat dat belangrijke ontvangsten dreigen te verdwijnen in hun meerjarenplanning. Het is dus een vorm van gezonde samenwerking, en toch kan ze niet tot stand komen.

Minister, ik weet dat u uw handen omhoog houdt en zegt dat het niet van of voor u is, en dat anderen het moeten oplossen. Maar u bent een belangenbehartiger van Entiteit II. Daar horen ook steden en gemeenten bij. Ik vraag u nogmaals alles in het werk te stellen om die gezonde informatie-uitwisseling tussen lokale besturen en Vlaanderen tot stand te brengen.

Conclusie: ik vind het goed dat er horizontaal tussen staten wordt samengewerkt, maar het moet ook verticaal.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer van Rouveroi, u kent mijn antwoord. Het gaat hier over de horizontale, en niet de verticale samenwerking. Maar de privacycommissie stelt dat zulke gegevens alleen geaggregeerd mogen worden overgemaakt. Dan volgen wij dat.

De heer Sas van Rouveroi: Welja, ik ken het antwoord van minister Muyters. Laat dit dus een bewijs zijn dat we het er inderdaad al vaak over hebben gehad. Al degenen in dit halfroond

die staan voor lokale autonomie – ik denk dat daar geen uitzonderingen op zijn – zullen het met mij eens zijn dat lokale fiscale administraties niet kunnen worden beschouwd als klassieke derden, niet als degenen in wiens hoofde er een risico is dat ze de privacy zouden schenden. Een lokale fiscale ambtenaar zal de privacy natuurlijk niet schenden van belastingplichtigen. Dat is toch vanzelfsprekend. Als je dat vermoedt, zeg je dat een lokale fiscale ambtenaar minder betrouwbaar zou zijn dan een Vlaamse fiscale ambtenaar, en ik weet, minister, dat u dat niet denkt. Dat is niet zo. Dus laten we daarnaar handelen. Laten we in godsnaam de nodige wetgeving aanpassen zodat op het lijstje van aan wie die informatie kan worden verstrekt, ook de lokale fiscale ambtenaar kan worden toegevoegd.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2017/1)

– *De artikelen 1 tot en met 37 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het wetboek van 23 november 1965 van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen en de wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van het Verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ondertekend in Brussel op 9 februari 1994 door de Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, en tot invoering van een eurovignet, overeenkomstig richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993, wat betreft de aanhaling en de inbeslagname van voertuigen en het opstellen van processen-verbaal – 2030 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het wetboek van 23 november 1965 van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen en de wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van het Verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ondertekend in Brussel op 9 februari 1994 door de Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, en tot invoering van een eurovignet, overeenkomstig richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993, wat betreft de aanhaling en de inbeslagname van voertuigen en het opstellen van processen-verbaal.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2030/1)

– *De artikelen 1 tot en met 7 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van de artikelen 7bis en 12 van de wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van het Verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ondertekend te Brussel op 9 februari 1994 door de Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, en tot invoering van een Eurovignet, overeenkomstig richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993

– 2047 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van de artikelen 7bis en 12 van de wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van het Verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ondertekend te Brussel op 9 februari 1994 door de Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, en tot invoering van een Eurovignet, overeenkomstig richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Kennes, verslaggever, heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Het gaat om een klein verdrag, om een aantal aanpassingen. Zo wordt het voordeeltarief voor Griekse vrachtwagens dat vroeger gold niet meer verlengd. Er wordt ook een aanpassing gedaan aan de voorwaarden voor terugbetaling van Eurovignetten voor buitenlandse belastingplichtigen. Dat zijn geen heel grote aangelegenheden, maar noodzakelijke decreetswijzigingen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2047/1)

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende het Protocol dat op 20 oktober 2010 door de Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Zweden werd ondertekend tot wijziging van het Verdrag van 9 februari 1994 inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ter uitvoering van artikel 4, §4, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten

– 2048 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende het Protocol dat op 20 oktober 2010 door de Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Zweden werd ondertekend tot wijziging van het Verdrag van 9 februari 1994 inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ter uitvoering van artikel 4, §4, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Kennes, verslaggever, heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, we hebben beide ontwerpen van decreet in een geheel besproken in de commissie. Ik kan niet veel meer toevoegen aan wat ik daarnet heb gezegd.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Het gaat om een samenwerkingsakkoord tussen de verschillende gewesten van dit land, dat nodig is om de internationale wijzigingen, die prachtig werden toegelicht door de heer Kennes, te bekrachtigen binnen België.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2048/1)

– De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende de wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 20 maart 2009 betreffende de toegankelijkheid van publieke plaatsen voor personen met een assistentiehond
– 2001 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende de wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 20 maart 2009 betreffende de toegankelijkheid van publieke plaatsen voor personen met een assistentiehond.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Stevens, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Voorzitter, minister, collega's, op 30 mei 2013 werd het ontwerp van decreet houdende de wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 20 maart 2009 betreffende de toegankelijkheid van publieke plaatsen voor personen met een assistentiehond besproken in de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen. In zijn toelichting herinnert minister Smet eraan dat het Vlaams Parlement al in 2009 het initiatief nam om het recht van personen met een handicap, om samen met een assistentiehond overal te gaan en te staan, decretaal te verankeren.

Hij verwijst naar een zaak waarover verslag wordt uitgebracht in de juristenkrant van mei 2013 waarin een rechter van het hof van beroep in Gent het weigeren van de toegang als een ongeoorloofde vorm van discriminatie veroordeelde, louter op basis van de antidiscriminatie-wetgeving. Een apart decreet dat dit recht nog eens extra bezegelt, lijkt sommigen misschien een overbodige luxe, maar de minister niet. Hij wil het antidiscriminatierecht op alle vlakken een optimale slagkracht geven. In het geschil waarover het Gentse hof van beroep zich heeft uitgesproken gaan de feiten immers terug tot 2006.

Hoewel een dergelijke, langdurige procedure ook door de voorliggende wijzigingen niet onmogelijk wordt gemaakt, is minister Smet ervan overtuigd dat de meeste onterechte en door de politie vastgestelde weigeringen zullen leiden tot een voorstel van minnelijke schikking, waarna de onrechtmatige weigering zal worden gestaakt. Het is belangrijk om mensen, via optreden van de politie, het signaal te geven dat weigeringen werkelijk niet door de beugel kunnen, dat discriminatie geen ver-van-mijn-bedshow is. Trouwens, ook het Waalse Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest opteerden ervoor om de weigering van toegang voor personen met een assistentiehond strafrechtelijk te bestraffen.

Het Vlaams decreet van 20 maart 2009 kon echter niet helemaal worden toegepast. Een belangrijke reden is dat het sanctiemechanisme niet haalbaar bleek. Het decreet opteerde immers voor een niet verder gedefinieerde controle-instantie die zou moeten toezien op de toepassing van het recht op toegang en administratieve boetes kon opleggen. Geen enkele Vlaamse administratie bleek echter aan de voorwaarden van een permanente beschikbaarheid en een gebiedsdekkende aanwezigheid te kunnen voldoen om de nodige vaststellingen te kunnen doen. Intussen stelden wel verschillende leden van het Vlaams Parlement vragen aan minister Smet en minister Vandeuren over de uitvoerbaarheid.

Collega's, in zijn toelichting bij dit wijzigingsdecreet gaf de minister aan dat de Vlaamse Regering heeft gekozen voor de politie als controle-instantie. Die is immers 24 uur op 24 uur beschikbaar en bereikbaar over het hele land. Bij weigering van toegang kan de persoon met een assistentiehond snel de nodige vaststellingen laten doen. In het verlengde hiervan worden de administratieve boetes vervangen door strafrechtelijke geldboetes. Gemeenten behouden wel de mogelijkheid om via een gemeentelijke administratieve sanctie de weigering van toegang te bestraffen.

Het decreet van 2009 beperkte het recht van toegang tot honden die opgeleid werden of nog worden om assistentieopdrachten te vervullen. Hiervoor moest de Vlaamse Regering de attestatie nog regelen. Op 25 januari 2013 keurde de Vlaamse Regering het ontwerpbesluit hierover principieel goed. In dat besluit werd de kennis en expertise van de sector opgenomen. In zijn advies van 28 februari 2013 meende de Raad van State echter dat artikel 4 van het decreet van 20 maart 2009 hiertoe geen voldoende rechtsgrond bood. In het ontwerp van wijzigingsdecreet zit daarom ook een wijziging aan artikel 4, die de nodige rechtsgrond creëert voor de Vlaamse Regering om een instantie aan te wijzen of op te richten die belast wordt met het uitwerken van de voorwaarden waaronder een assistentiehondenschool gemachtigd wordt om assistentiehonden te attesteren, en die in de nodige controle kan voorzien. Het decreet van 20 maart 2009 liet het ten slotte ook aan de Vlaamse Regering over om de plaatsen aan te wijzen die niet betreden mogen worden.

Minister Smet heeft ervoor gekozen om principiële toegankelijkheid te koppelen aan een beperkte reeks uitzonderingen.

Het betreft in hoofdzaak plaatsen waar een mogelijk risico voor de volksgezondheid absoluut moet worden vermeden. De lijst is gebaseerd op een advies van de Hoge Gezondheidsraad van 18 oktober 2004. De minister gaf ook nog aan dat alle voorgestelde wijzigingen stelselmatig werden besproken met de relevante organisaties van en voor personen met een handicap.

Tijdens de commissiebespreking sprak mevrouw Brussels zich namens Open Vld positief uit over het ontwerp van wijzigingsdecreet. Ze zei te waarderen dat er nu de garantie is dat personen met een assistentiehond een recht op toegang hebben, en bij weigering de mogelijkheid hebben om tot strafrechtelijke vervolging over te gaan. Wel had ze vragen over het attesteren van honden die zijn opgeleid in een centrum met maatschappelijke zetel buiten Vlaanderen, en van buitenlandse honden die in Vlaamse opleidingscentra werden geplaatst. Ten slotte wilde ze ook weten wanneer de opleidingscentra zullen worden betrokken bij de oprichting van de cel voor de machtiging van assistentiehonden.

Zelf verklaarde ik namens de N-VA heel tevreden te zijn over het feit dat er eindelijk een ontwerp klaarligt dat de mankementen van het decreet van 2009 aanpakt. Vooral de wijziging van artikel 4 is hierbij heel belangrijk. Ik wees er nog op dat de Vlaamse Regering zich bij gebrek aan goedkeuring in de plaats van de aangeduide instantie kan stellen om de voorwaarden en het reglement te bepalen. Hiermee kunnen ook de kennis en de expertise van de scholen en internationale organisaties beter worden gevalideerd en kan rekening worden gehouden met de door hen gehanteerde regels. De wijziging van artikel 5 van het decreet van 2009 geeft volgens mij echt het signaal dat de overheid niet licht over de weigering van assistentiehonden heen gaat. Daarvoor is er echter wel een voldoende beschikbaarheid van verbalisanten nodig. Daarnaast drukte ik de hoop uit dat de uitvoeringsbesluiten vlug zullen volgen.

Ik wilde nog weten wat wordt verstaan onder de “andersluidende wetgevende of reglementaire bepaling” uit het voorgestelde artikel 3/1, 1°. Misschien zijn sommige van die bepalingen te streng in hun beperking van toegang. Ten slotte vroeg ik of de minister van plan zou zijn om ook de gemeenten en steden te sensibiliseren om dit ook bij de politie tot een prioriteit te doen uitgroeien.

Mevrouw Deckx toonde zich voor de sp. a-fractie zeer verheugd over het ontwerp. Vooral de nauwe samenwerking met de organisaties is een pluspunt, en ook zij verklaarde te hopen op een snelle uitvoering.

Ook de heer De Meyer van CD&V verklaarde overtuigd te zijn van dit ontwerp van wijzigingsdecreet. Volgens hem moeten sommige elementen worden gelezen in relatie tot de federale wetgeving, zoals het KB van 22 december 2005 over de levensmiddelen. Verder had hij nog enkele praktische vragen. Zo vroeg hij of er steeds toegang zal zijn tot een winkel waar er geen volledige scheiding van de levensmiddelen is. Dat geldt ook voor warenhuizen

met koelruimtes met zelfbediening. Tot waar mogen honden mee in zwembaden? Hebben de mensen die de honden trainen maar zelf geen handicap hebben, dezelfde rechten tijdens die opleiding?

De heer Bouckaert verklaarde in naam van LDD dit ontwerp van wijzigingsdecreet ook te zullen goedkeuren. Het belang van de horeca wordt volgens hem ook beschermd, daar enkel geattesteerde honden het recht tot toegang verkrijgen. De uitzondering voor “andersluidende wetgevende bepalingen” lijkt hem overbodig. Dat hoeft er niet in te staan, maar anderzijds kan het ook geen kwaad dat dit is vermeld. De heer Bouckaert wilde weten hoe een reglementaire bepaling een hiërarchisch hogere wetgevende bepaling kan opheffen. Ten slotte pleitte hij voor een zuinige omgang met het strafrecht, omdat de parketten anders worden overbelast en gedwongen tot prioritering. Het kan in dit geval volstaan te werken met gemeentelijke administratieve sancties (GAS-boetes), die bovendien de interventie van de rechterlijke macht niet uitschakelen.

Ook het Vlaams Belang zal dit ontwerp van decreet goedkeuren. De heer Wienen heeft wel de vraag gesteld of bepaalde zaken compatibel zijn met de federale wetgeving inzake de voedselveiligheid.

In zijn antwoord op de opmerkingen van mevrouw Brusseel heeft minister Smet verklaard dat in verband met de accreditatie nog een oplossing voor de buitenlandse attestering en erkenning zal worden gezocht. Minister Vandeuren zal de uitwerking nog moeten bekijken. Minister Smet zal de boodschap alle belanghebbenden bij de oprichting van de cel te betrekken, aan minister Vandeuren overmaken. De “andersluidende wetgevende reglementaire bepalingen” zijn reeds geïnventariseerd en zullen worden opgenomen in de informatie die zal worden verspreid.

In zijn antwoord op de opmerkingen van de heer De Meyer heeft minister Smet verklaard dat er in de viswinkels, de slagerijen en de warenhuizen in principe geen problemen zijn. De tijd dat voedingsmiddelen in deze winkels open en bloot lagen, is voorbij. Enkel de koelruimtes met zelfbediening in sommige warenhuizen zouden nog een probleem kunnen vormen. Dit zal worden nagekeken.

In het licht van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) heeft minister Smet afspraken gemaakt met minister Schauvliege. Zij zal laten doorlichten welke aanpassingen in de zwembaden nodig zijn. Indien die aanpassingen redelijk zijn, zal minister Schauvliege ze laten doorvoeren.

Het alternatief voor de verwijzing naar “andersluidende wetgevende en reglementaire bepalingen” bestaat erin de hele betrokken regelgeving in het ontwerp van decreet op te nemen. Dat is niet gebeurd.

Volgens minister Smet heeft de politie al contact opgenomen. Er zal, in overleg met de FOD Binnenlandse Zaken, voor worden gezorgd dat al de nodige informatie in de vorm van brochures en van een officiële omzendbrief bij de politie terechtkomt.

Tot slot heeft minister Smet ook een antwoord geformuleerd op de laatste opmerking van de heer De Meyer. De opleiders van assistentiehonden hebben dezelfde rechten.

Zelf ben ik tevreden met de inventarisatie van de andersluidende bepalingen. Een en ander zal nog met de minister van Leefmilieu moeten worden besproken.

Met zijn opmerkingen heeft de heer De Meyer voor duidelijke overheidscommunicatie willen zorgen. Op die manier weet iedereen wat zijn rechten en plichten zijn. De bestaande onduidelijkheden moeten worden aangepakt. Zodra er meer informatie over de zwembaden is, kan dit in het campagnemateriaal worden opgenomen. Iedereen moet weten wat mag en wat moet. Minister Smet heeft de commissie ervan verzekerd dat hij contact zal opnemen met de warenhuizen die over koelruimtes met zelfbediening beschikken.

De commissie heeft het ontwerp van decreet met twaalf stemmen eenparig aangenomen.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, ik wil kort even opmerken dat de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad (IPR) op 15 december 2012 eenparig een voorstel van aanbeveling betreffende de assistentiehonden heeft aangenomen. Die aanbeveling heeft onder meer betrekking op het recht op toegang van assistentiehonden in opleiding en van hun trainers. Ik heb uit het verslag afgeleid dat een oplossing is gevonden voor de honden, ongeacht het land waarin ze zijn geattesteerd. Dit lijkt me logisch voor de IPR, een orgaan dat over de grenzen heen wil werken. Het voorliggend ontwerp van decreet besteedt hier aandacht aan.

Ik heb nog een laatste vraag. Kan de Vlaamse Regering nagaan hoe een internationaal kenteken voor assistentiehonden kan worden ingevoerd? Volgens mij is op dit punt nog geen doorbraak bereikt. Dit internationaal kenteken ligt natuurlijk niet enkel in onze handen. Daar moet nog voor worden geijverd.

De voorzitter: De heer van Rouveroy heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroy: Voorzitter, Open Vld zal dit ontwerp van decreet met bijzonder veel overtuiging goedkeuren. Mevrouw Brusseel heeft tijdens de commissiebesprekingen een aantal vragen en bedenkingen geformuleerd. Met betrekking tot de punten waarop eventueel nog geen antwoord is gegeven, blijven die vragen en opmerkingen natuurlijk overeind.

Maar de essentie is en blijft natuurlijk dat de assistentiehonden zorgen voor de integratie en het betrokken blijven in onze samenleving van onder andere blinden, doven en mensen met epilepsie.

Ik wil de verslaggever ook danken voor haar omstandig en zeer deskundig verslag.

Minister, we hebben vastgesteld dat heel wat mensen met een handicap nog altijd door winkelluitbaters worden geweigerd met hun assistentiehond. Het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding (CGKR) heeft dat aangeklaagd. De meldpunten discriminatie hebben dat ook gedaan, alsook de vzw Hachiko. Er zijn jaarlijks ongeveer veertig klanten, dat is relatief veel. Het is dan ook absoluut terecht dat u handelt.

De nieuwe wijzigingen voorzien in de mogelijkheid voor gemeenten om GAS-boetes op te leggen bij het onterecht weigeren van assistentiehonden tot publieke plaatsen. Of ze dat effectief zullen doen, hangt van de gemeenten zelf af. Het gaat immers over hun autonomie die we respecteren. Open Vld doet bij deze dan ook een oproep aan de gemeenten om gebruik te maken van dit ontwerp van decreet en hun GAS-reglementering aan te passen.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Ik ben het helemaal eens met het principe dat wordt verdedigd in dit ontwerp van decreet. Ik vind dat personen met een handicap zoveel mogelijk een normaal leven moeten kunnen hebben en in dit geval dus hun assistentiehond overal moeten kunnen meenemen.

Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om hier een probleem aan te kaarten. Zoveel jaren geleden heeft men hier regels uitgevaardigd die bepalen dat alle publieke gebouwen toegankelijk moeten zijn voor personen met een handicap. Dat is een goede regel, maar ik stel vast dat er vandaag nog altijd problemen bestaan. Het gaat dan niet over privégebouwen, maar over openbare gebouwen van gemeenten, provincies en eventueel gewesten. Daar zijn nog altijd belemmeringen voor personen die minder mobiel zijn zoals rolstoelgebruikers of personen die zich moeilijk kunnen verplaatsen. Onlangs ging ik met iemand die slecht ter been was naar het gemeentebestuur van Vilvoorde. Het was voor die persoon bijzonder moeilijk om daar binnen te geraken.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: De N-VA-fractie is op haar beurt zeer tevreden met de goedkeuring van dit wijzigingsdecreet. Op 11 maart 2009 keurde het Vlaams Parlement het decreet betreffende de toegang van publieke plaatsen voor personen met een assistentiehond goed.

Dit decreet moest naast de anti-discriminatiewetgeving voor een extra rechtsgrond zorgen voor de toegang van personen met een assistentiehond. De opmaak van de uitvoeringsbesluiten van het decreet toonde echter aan dat bepaalde zaken nog niet duidelijk genoeg waren. Zo was onduidelijk wie moest sanctioneren bij de onrechtmatige weigering van een persoon met assistentiehond. Ook wat verstaan moest worden onder een geattesteerde assistentiehond bleek niet geregeld. Een uitvoeringsbesluit van minister van Welzijn Jo Vandeurzen heeft dat verduidelijkt.

Het voorliggende ontwerp van decreet zal ervoor zorgen dat de onrechtmatige weigering van een assistentiehond wordt bestraft met strafwettelijke sancties in plaats van een louter administratieve geldboete. De politie is daarbij een algemeen bekend en aanvaard controleorgaan. Personen die met hun assistentiehond worden geweigerd op plaatsen waar geen decretale uitzondering geldt, zullen daardoor een snelle en efficiënte manier voorhanden hebben om hun recht op te eisen.

Onze fractie is ook blij dat in navolging van dit wijzigingsdecreet nog verdere stappen worden ondernomen om deze nieuwe regels in overleg onder de aandacht van de verschillende actoren te brengen. Met dit ontwerp van decreet wordt invulling gegeven aan artikel 9 van het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap. De N-VA zal dit ontwerp van decreet dan ook goedkeuren.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, onze fractie zal met overtuiging dit wijzigingsdecreet goedkeuren.

Mochten honden kunnen praten, dan zouden de aanwezige assistentiehonden in de publiekstribune de minister en de commissie bedanken voor dit wijzigingsdecreet, en de mensen die ze begeleiden nog veel meer. *(Applaus van de heer Eric Van Rompuy)*

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik ben uiteraard heel blij dat we dit unaniem kunnen doen. Het is voor sommigen misschien een klein decreet, maar voor veel mensen is het een decreet met grote impact, omdat het wel degelijk verschil maakt in de dagelijkse praktijk.

Laat ons dan nu – nadat dit ontwerp van decreet is goedgekeurd – ook de nodige informatie bezorgen aan de gemeentebesturen, de politiediensten en anderen, zodat het op het terrein ook daadwerkelijk wordt uitgevoerd.

Ik wil dan ook iedereen danken voor de steun die ze daarvoor geven.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl.St. VI.Parl. 2012-13, nr. 2001/1)*

– *De artikelen 1 tot en met 6 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, nu zouden we in feite het ontwerp van decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid moeten behandelen. De minister-president is onderweg. ‘Onderweg zijn’ is natuurlijk een relatief begrip. Wat betreft het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake energie, hebben we afgesproken dat we dat vanmiddag zullen bespreken.

Ik stel dan ook voor dat we nu verder gaan met het voorstel van resolutie betreffende het Vlaamse beleid ten aanzien van jeugdhuizen.

De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Voorzitter, ik was daarnet iets later aanwezig. Wat is precies de reden van de verschuiving van het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake energie?

De voorzitter: Minister Van den Bossche zit op dit moment in de commissie, waar op dit moment de beraadslaging bezig is over een ontwerp van decreet.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, die beraadslaging is intussen afgelopen.

De voorzitter: Dan zouden we kunnen wachten tot minister Van den Bossche hier aanwezig is, maar in het Uitgebreid Bureau was eigenlijk afgesproken dat we de beraadslaging over dat ontwerp van decreet vanmiddag zouden doen. Zolang minister Van den Bossche niet aanwezig is, ga ik verder met het volgende punt op de agenda, namelijk het voorstel van resolutie betreffende het Vlaamse beleid ten aanzien van jeugdhuizen.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Bart Van Malderen, de dames Tinne Rombouts, Danielle Godderis-T'Jonck, Elisabeth Meuleman en Ulla Werbrouck en de heer Chokri Mahassine betreffende het Vlaamse beleid ten aanzien van jeugdhuizen – 1834 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Bart Van Malderen, de dames Tinne Rombouts, Danielle Godderis-T'Jonck, Elisabeth Meuleman en Ulla Werbrouck en de heer Chokri Mahassine betreffende het Vlaamse beleid ten aanzien van jeugdhuizen.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Godderis, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Voorzitter, collega's, het voorliggende voorstel van resolutie betreffende het Vlaamse beleid ten aanzien van jeugdhuizen heeft tot doel om jongeren die actief betrokken zijn bij de werking van de Vlaamse jeugdhuizen, in een positief daglicht te stellen. Het werd onderschreven door de partijen uit de meerderheid en de oppositiepartijen Groen en LDD.

De initiatiefnemer, de heer Mahassine, wijst in zijn toelichting van het voorstel van resolutie op de kracht en de rijkdom van een jeugdhuis, die schuilt in de participatie en het mede-eigenaarschap van jongeren in de organisatie, en die hen op een laagdrempelige manier de kans geeft om hun talenten te ontwikkelen.

Omdat een beleid ten opzichte van jeugdhuizen in de eerste plaats een onderdeel is van het lokaal jeugdbeleid, waarbij steden en gemeenten eigen accenten leggen aangepast aan de lokale omstandigheden, is het in zijn opinie nodig om op lokaal vlak de aandacht te vestigen op stimuleringsmaatregelen voor het jeugdhuiswerk – zeker nu het lokaal jeugdbeleidsplan niet langer een verplichting is.

Toch zijn er volgens hem nog heel wat regels die belemmerend en demotiverend werken voor jongeren in jeugdhuizen. Het netwerk van jeugdhuizen moet volgens hem zowel kwantitatief als kwalitatief versterkt worden, waarbij de Vlaamse overheid moet nagaan in hoeverre de jeugdhuizen of hun koepelorganisaties partners kunnen en willen zijn in de realisatie van een vernieuwend beleid.

In voorliggend voorstel worden dan ook vijf punten opgenomen die de Vlaamse overheid in staat moeten stellen om te bekijken welk effect beleidsmaatregelen hebben op jeugdhuizen zonder dat deze een budgettaire of juridische weerslag hebben. De N-VA sluit zich tijdens de bespreking van het voorstel van resolutie aan bij dit betoog en wijst nog eens op de rol die jeugdhuizen spelen in de lokale gemeenschappen en als ontmoetingsplaats, waar jongeren kunnen experimenteren en zich ontwikkelen. Open Vld deelt de doelstellingen van het voorstel van resolutie, maar stelt dat de vraag naar een kwantitatieve en kwalitatieve versterking van het lokale jeugdhuisbeleid moeilijk kan worden gerealiseerd zonder financiële implicaties. Wegens de bezorgdheid voor een beheersing van de overheidsuitgaven onthield Open Vld zich bij de stemming.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, de minister-president is inmiddels aangekomen. Ik stel voor dat we nu overgaan tot de beraadslaging over het ontwerp van decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende het landbouw- en visserijbeleid – 1978 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 5

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Kindt, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Els Kindt: Voorzitter, minister-president, collega's, het voorliggende ontwerp van decreet is een overzichtsdecreet met bundeling van alle landbouw- en visserijbevoegdheden die ondertussen zijn geregionaliseerd. Het is tot stand gekomen na overleg met de federale overheidsdiensten en de gewesten. Wat de aangelegenheden betreft die sinds de regionalisering van 2001 aan de gewesten toekomen, vindt het Vlaamse beleid vaak nog rechtsgrond in de federale wetten die dateren van voor de regionalisering. Dat zorgt ervoor

dat het decretaal kader voor het landbouw- en zeevisserijbeleid op dit ogenblik niet alleen over verschillende decreten is verspreid, maar tevens te vinden is in verschillende wetten.

Daarom heeft de Vlaamse Regering dit ontwerp van decreet ingediend, met volgende doelstellingen.

In eerste instantie wil het ontwerp het nog bestaande wettelijke kader dat betrekking heeft op de gewestelijke landbouwbevoegdheden, omvormen tot een Vlaams decretaal kader. Dat komt de rechtszekerheid ten goede en voorkomt verwarring over de draagwijdte van de artikelen die zowel Vlaamse als federale bevoegdheden aangaan. Het bestaande wettelijke kader is vanzelfsprekend aangepast aan het hedendaagse kader. Zo is er, onder andere met uitzondering van de zeevisserij, geopteerd voor administratieve handhaving in plaats van strafrechtelijke.

In tweede instantie bevat dit ontwerp ook bepalingen die al in decreten zijn opgenomen, maar die worden herschikt in functie van een betere leesbaarheid en toepasbaarheid, en ze worden in beperkte mate gewijzigd. Het gaat bijvoorbeeld om de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw.

Ten slotte moet het ontwerp leiden tot de coördinatie van het integrale decretaal kader inzake het landbouw- en visserijbeleid in één tekst. Daartoe is een coördinatie- en wijzigingsmachtiging opgenomen. Door het Vlinderakkoord worden nog een aantal aangelegenheden die raakvlakken hebben met landbouwbevoegdheden, onder andere het dierenwelzijn, de pachtwetgeving, het Landbouwrampenfonds en het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, geregionaliseerd. Deze zijn nog niet opgenomen in voorliggend ontwerp van decreet, omdat het Vlinderakkoord nog niet is vertaald in een wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Alle partijen hebben dit ontwerp van decreet positief ontvangen vanwege de transparantie en de duidelijkheid die het op juridisch vlak brengt voor het landbouw- en visserijbeleid. Tijdens de bespreking werden door de meerderheid en door Groen amendementen ingediend die allemaal werden aanvaard.

Het ontwerp van decreet werd unaniem goedgekeurd.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister-president, collega's, als CD&V-fractie zijn we tevreden dat er een ontwerp van structuur- of overzichtsdecreet voor landbouw- en visserijbeleid is tot stand gekomen. Voor de transparantie en de rechtszekerheid voor alle betrokkenen is het goed dat alle landbouw- en visserijbevoegdheden in één decreet worden geregeld. De totstandkomingsprocedure heeft iets meer tijd in beslag genomen dan verwacht. Het voorafgaande uitgebreid overleg met de andere gewesten en de federale overheid en de ruime adviesprocedure zijn echter noodzakelijk om tot een algemeen en gedragen decreet te komen.

Het decreet kiest voor economische efficiëntie en voor een duurzame landbouw-, zeevisserij- en aquacultuursector en dat is een goede zaak. Ook is er duidelijkheid over het handhavingssysteem dat nu eenvormig en algemeen zal gelden. De beroepsprocedure is ook een aanwinst.

In verband met het goedgekeurd amendement van Groen inzake de zorg voor verwaarloosde paarden, wil ik nog enige verduidelijking brengen omdat dit in de sector voor enige onrust zorgt. Het artikel dat er oorspronkelijk stond, namelijk dat 20 procent van de winsten van de wedstrijden kunnen worden afgehouden voor de verbetering van de fokkerij van de paarden, kent zijn bestaansrecht in Europese regelgeving. Het parlement heeft de mogelijkheid gecreëerd om een deel van die gelden te bestemmen voor maatregelen in verband met paardenverwaarlozing. Het gaat om een mogelijkheid, het gaat niet om een automatisme. De concrete uitwerking zal moeten gebeuren met een uitvoeringsbesluit. We pleiten ervoor om

dat te doen na overleg met de sector. Het artikel sluit in elk geval aan bij het gevoerde beleid en geeft bovendien aan de minister bevoegd voor de landbouw, decretaal de mogelijkheid om maatregelen te nemen op het vlak van dierenwelzijn.

De voorzitter: Mevrouw Godderis heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Voorzitter, minister-president, collega's, onze fractie, N-VA, is heel tevreden dat er een gecoördineerd ontwerp van decreet voorligt. Dat is belangrijk voor de rechtszekerheid van de sector en voorkomt verwarring over de draagwijdte van de artikelen die zowel Vlaamse als federale bevoegdheden aangaan. Het is positief dat het duurzame karakter van de landbouw, bijvoorbeeld op het vlak van de productiemethoden, meermaals aan bod komt.

Tot slot heb ik nog een bemerking over de problematiek van verwaarloosde paarden. De minister heeft in het verleden aangegeven dat de aanpak ervan voor hem een prioriteit is. In het ontwerp dat voorligt, wordt het mogelijk gemaakt dat een deel van de winsten bij wedstrijden die nu al gebruikt worden voor diverse realisaties in de sector zelf, eventueel kan worden aangewend voor de opvang van verwaarloosde en oude dieren. We vinden het een goede zaak dat dit ook in het ontwerp van decreet is opgenomen.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, minister-president, collega's, we vinden dit ontwerp van decreet inderdaad een kaderdecreet ter uitvoering van zowel Europese als federale wetgeving. De tekst die ondanks de techniciteit, mijns inziens toch helder is opgesteld, brengt een heel grote verduidelijking bij de bestaande wetgeving. Wij vinden dit een goed initiatief en een goed ontwerp van decreet.

Ik blijf nog zitten met de opmerking die ik in de commissie heb gemaakt over het feit dat er toch wel heel veel controle, huisbezoeken en erfbezoeken zijn die soms een beetje in conflict zijn met het recht op privacy. We hebben daar in de commissie wel antwoorden op gekregen en de Raad van State heeft er ook toelichting bij gegeven. Het probleem is voor een deel opgelost, maar mij kwam het geheel toch vrij repressief over wanneer we het hebben over controle en toezicht. Maar soit, controle en toezicht zijn nodig in deze sector, dat weet ik wel. Alleen de verwoording ervan in dit ontwerp van decreet leek mij soms nogal sterk, dat heb ik in de commissie ook met zoveel woorden gezegd.

Aan de andere kant, de sporen die hier gezet zijn voor een meer toekomstgerichte en duurzame landbouw, vind ik heel belangrijk. Zeker inzake de delegatie die werd gegeven aan de Vlaamse Regering, is het aan de regering om hieraan gestalte te geven. De regering mag die kansen niet laten liggen. Er zijn opportuniteiten om onze landbouw effectief te verduurzamen.

Ten slotte nog iets wat betreft het amendement over de paardenverwaarlozing. Ik ben me ervan bewust dat de mogelijkheid is gecreëerd, maar ik wil toch oproepen om die mogelijkheid niet onbenut te laten. Ik onderschrijf de opmerking van de heer De Meyer dat we dit in overleg moeten doen – het lijkt me niet meer dan logisch dat we het op die manier aanpakken –, maar ik ben er wel pleitbezorger van om er iets mee te doen en om de kans niet onbenut te laten.

We zullen straks met de Groenfractie voor het ontwerp van decreet stemmen.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, collega's, voor wat de paardenverwaarlozing betreft, kunnen wij instemmen met een verhoogde aandacht voor dierenwelzijn. Maar de indieners van het ontwerp van decreet moeten er wel eens over nadenken of ze niet onvoorzichtig te werk gaan. Er wordt veel te weinig aandacht besteed aan diegenen die verwaarlozen. De indieners opperen om juist de sector die net niet aan verwaarlozing doet, geldelijk te laten bijspringen.

Er bestaat ook heel veel onduidelijkheid over het afstaan van een deel van het prijzengeld. Waar zal dat prijzengeld moeten worden verdiend? In Vlaamse, in Brusselse of in Belgische wedstrijden? Of in wedstrijden die in Wallonië worden gehouden? Dat is allemaal heel onduidelijk. De sector stelt zeer veel vragen bij het ontwerp van decreet en is ongerust. Wij denken dat verwaarlozing kan worden tegengegaan door de noodzakelijke infrastructurele werken te ondersteunen en door in financiële incentives te voorzien. Dat zal houders van paarden veel meer inspanningen doen leveren om paarden minder af te stoten. Momenteel zijn er veel te weinig randvoorwaarden om degelijk paarden te kunnen houden in België of in Vlaanderen. Het is geen goed teken dat prijzengelden zouden worden afgeroomd, zeker niet met het voorstel van 20 procent.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik wil natuurlijk in eerste instantie mevrouw Kindt, de verslaggeefster, feliciteren. Wij hadden in de commissie een goede discussie. Ik zal die hier niet herhalen. We zijn uitgebreid ingegaan op een aantal opmerkingen van de heer Peeters. Mijnheer Peeters, u kunt er zeker van zijn dat ik zeer zorgvuldig de controles en andere elementen in de gaten zal houden. Als dat niet nodig is, zal ik dat niet doen en ook niet voorstellen. Ik verheug mij dat u diezelfde gedachte kunt bijtreden.

Wij spraken in de commissie ook over het amendement van Groen bij artikel 40, ten elfde. Men wil het ontwerp van decreet aanvullen met de bepaling dat 20 procent van de prijzen of winsten die worden behaald in wedstrijden met paardachtigen kan worden ingezet om een ondersteuning te geven aan paarden die worden verwaarloosd. Deze mogelijkheid wordt in artikel 40 gecreëerd. Ik wil daar, voor alle duidelijkheid, geen lege doos van maken. Ik vind de bijdrage van de heer De Meyer zeer waardevol. We kunnen het best met de sector overleggen om te komen tot een maximaal draagvlak en om geen extra spanningen in de paardensector te creëren. Ik zal daartoe de nodige stappen zetten.

Mevrouw De Waele, u weet dat wij al heel wat initiatieven hebben genomen. U hebt gelijk: men moet er in eerste instantie voor zorgen dat er geen paarden worden gefokt waarvoor er geen afzet is. Daarom hebben wij met onder meer China akkoorden afgesloten opdat de paarden die hier worden gefokt, ook op die toch wel indrukwekkende markt kunnen worden afgezet.

Als iemand een paard aanschaft, moet hij weten dat dit een grote verantwoordelijkheid met zich meebrengt. Wij hebben, via het Paardenloket, gezorgd voor de nodige informatie en wij hebben brochures opgemaakt om ervoor te zorgen dat men niet lichtzinnig tot zo'n aankoop overgaat.

Spijtig genoeg wordt er nog altijd aan paardenverwaarlozing gedaan. Ook daar hebben we een initiatief genomen. Wij hebben een stichting in het leven geroepen. Ik nodig iedereen die paarden een warm hart toedraagt om daarvoor een bedrag te storten. Deze stichting voorziet vzw's die nu al verwaarloosde paarden opvangen van de nodige fondsen.

Groen heeft een amendement ingediend om artikel 40, ten elfde, uit te breiden. Dit amendement kunnen wij steunen in die zin dat het een mogelijkheid is en dat men ook weet dat ik overleg zal plegen met de sector om een voldoende draagvlak te creëren en ervoor te zorgen dat iedereen zich daarin kan vinden.

Voorzitter, ik dank iedereen voor de constructieve opstelling. Ik heb begrepen dat Groen dit mee kan onderschrijven en goedkeuren. Ik hoop dat de andere oppositiepartijen dat ook zullen doen.

De voorzitter: Dit was een warme oproep van de minister-president.

Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1978/5)

– *De artikelen 1 tot en met 83 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, inmiddels is minister Van den Bossche gearriveerd. Ik stel voor dat we nu het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake energie behandelen. (*Instemming*)

■

ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake energie – 2031 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake energie.

De algemene bespreking is geopend.

De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Voorzitter, het ontwerp van decreet is er in eerste instantie om uitvoering te geven aan de uitspraak van het Grondwettelijk Hof van 30 oktober 2012 in de zaak die de nv Stora Enso Langerbrugge uit Gent had ingesteld tegen de decreetgeving. Het hof stelde in een arrest vast dat het feit dat voor installaties die zijn aangesloten op het distributienet er wel, maar voor installaties die zijn aangesloten op het transmissienet er niet in minimumsteun voor groenestroomcertificaten en warmtekrachtcertificaten is voorzien, een discriminerende lacune in de decreetgeving betreft. Volgens het hof wordt hierdoor het grondwettelijk gelijkheidsprincipe geschonden. Het hof besliste de gevolgen van de vernietigde bepalingen te handhaven tot 1 juli 2013 omwille van de rechtszekerheid. Dit arrest, en dus ook dit ontwerp van decreet, impliceert dat de minimumsteun ook voor bestaande installaties die hernieuwbare energie in het transmissienet injecteren, wordt gegarandeerd.

Op 6 juli 2012 keurde het Vlaams Parlement al een hervorming van de steunmechanismen voor milieuvriendelijke energie goed. Bij de voorbereiding van de concrete implementatie van het gewijzigde decretale kader is vastgesteld dat het nog een aantal technische onvolkomenheden bevat. Met het voorliggende ontwerp van wijzigingsdecreet worden in tweede instantie deze lacunes aangevuld. Tevens wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om ook een aantal andere wijzigingen aan het Energiedecreet aan te brengen die de sector meer zekerheid bieden.

Onze fractie steunt uiteraard dit ontwerp van decreet. Er wordt meer investeringszekerheid geboden aan de sector van de groene stroom en de groene warmte.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, collega's, in wezen is dit ontwerp van decreet een reparatiedecreet. We hebben reparerend moeten ingrijpen omdat ons eerste voorstel van decreet ter zake een aantal onvolkomenheden en juridische ongebruikelijkheden bevatte. Het Belgisch Grondwettelijk Hof heeft ons daar fijntjes op moeten wijzen.

Voorzitter, ik stel vast dat dergelijke legistieke slordigheden niet eenmalig zijn. Ik heb daar in het verleden al meermaals het woord over moeten nemen. Wij zijn als decreetgever niet goed bezig. Misschien doen we als politici ons werk, maar als decreetgever doen we het heel slecht. Voorstellen van decreet worden dikwijls heel laattijdig ingediend, op een drafje afgehandeld, worden dan nog eens extra geamendeerd in de loop van de besprekingen door de meerderheid die ter zake politieke compromissen heeft moeten vinden enzovoort, met alle gevolgen van dien.

In het verleden bestond er in ons eigen huis een legistieke dienst, die, wanneer er voorstellen vanuit dit huis kwamen, die voorstellen legistiek onderzocht en eventueel op mogelijke fouten wees, waardoor die in een zeer vroeg stadium konden worden opgespoord en verholpen. We hebben die legistieke dienst bij unanimité afgeschaft. Ook mijn fractie was het ermee eens dat die dienst zou worden gesloten, maar er bestaat zoiets als voortschrijdend inzicht. Misschien is het nuttig, voorzitter, dat het Bureau overweegt om die dienst terug in het leven te roepen.

Wij, politici, hebben niet de rechtskundige ervaring die we zouden moeten hebben om fouten als deze te vermijden. Dus zou het goed zijn dat we ons hierin laten bijstaan door een dienst die in eigen huis opereert. Niet de diensten van de Vlaamse Regering voor alle duidelijkheid, want daar kunnen we zagezegd ook een beroep op doen, maar dat is in een later stadium. Het zou vooraf moeten zijn dat we legistiek advies kunnen inwinnen in ons eigen huis. Het is geen verplichting, het is een vriendelijke suggestie die wordt gedragen door heel wat collega's, maar ook door heel wat medewerkers in dit huis. Waarvoor dank.

De voorzitter: Dit zijn zaken die op het Uitgebreid Bureau uiteraard ter sprake kunnen worden gebracht.

De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Bij afwezigheid van de heer Sanctorum zal ik reageren vanuit de Groenfractie. De opmerkingen van de heer Penris zijn meer dan terecht. Ik ondersteun zijn pleidooi. In de commissie is uiteraard al uitgebreid gedebatteerd over dit onderwerp. Ook daar heeft Groen de opmerking gemaakt – ook de Inspectie van Financiën stelt dat vast, we bevinden ons dus in goed gezelschap – dat het constant aanpassen van decreten hoe dan ook een zeer grote onzekerheid teweegbrengt, zeker op de groene-energiesector.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) merken de steeds groter wordende complexiteit binnen dit Energiedecreet en de energieregelgeving op. Die grotere complexiteit maakt het voor ons en voor heel wat mensen ondoorzichtiger. Daarom zullen we ons onthouden bij de stemming over dit ontwerp van decreet.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2031/1)

– *De artikelen 1 tot en met 20 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Chokri Mahassine en de dames Katrien Schryvers, Danielle Godderis-T'Jonck, Elisabeth Meuleman en Ulla Werbrouck betreffende de optimalisering van het middenveld Kinderrechten – 2003 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Chokri Mahassine en de dames Katrien Schryvers, Danielle Godderis-T'Jonck, Elisabeth Meuleman en Ulla Werbrouck betreffende de optimalisering van het middenveld Kinderrechten.

De bespreking is geopend.

De heer Segers, verslaggever, heeft het woord.

De heer Willy Segers: De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media besprak op 28 mei 2013 het voorstel van resolutie betreffende de optimalisering van het middenveld kinderrechten. De heer Mahassine noemt het voorstel van resolutie het orgelpunt van een lange voorgeschiedenis. Op 21 juni 2011 werd in de commissie een hoorzitting georganiseerd over het werkveld kinderrechten.

De minister geeft daarop een studieopdracht om te komen tot een veldtekening van de kinderrechtenorganisaties in Vlaanderen, met een analyse over wie welke rol vervult en met aanbevelingen voor het parlement en de minister. Op 19 februari 2013 werd die studie in de commissie voorgesteld. Er werd een goede samenwerking vastgesteld tussen de minister bevoegd voor de jeugd en het Vlaams Parlement.

Uit die veldtekening bleek ook dat er niet minder dan dertig organisaties actief zijn op het vlak van kinderrechten. Vlaanderen heeft een uniek en sterk middenveld. De belangen van kinderen worden in beeld gebracht en kinderen worden expliciet bij het beleid betrokken. De koploperspositie van Vlaanderen in Europa mag niet verzwakken. Integendeel, men moet kritisch blijven en vernieuwen. In het voorliggende voorstel van resolutie wordt de nadruk gelegd op kinderrechten als essentieel onderdeel van de mensenrechten.

Door de aandacht toe te spitsen op de verantwoordelijkheid van het kind wordt vaak te weinig rekening gehouden met de leercontext en de maatschappelijke inbedding. Jongeren worden erkend als medeactoren, maar hun verantwoordelijkheid is niet dezelfde als die van een volwassene. In het voorstel van resolutie wordt ervoor gepleit dat het middenveld zich volgens deze visie organiseert.

De indieners van het voorstel van resolutie pleiten ook voor een betere toegang van kinderen en jongeren tot informatie over kinderrechten. Er is één toegangspoort of loket nodig. Het is voor een minderjarige immers niet altijd duidelijk tot wie men zich moet richten.

Formeel-juridisch richt het voorstel van resolutie zich tot de Vlaamse Regering, maar eigenlijk ook tot het middenveld zelf. De indieners hebben hun verwachtingen verwoord. De bal ligt in het kamp van het middenveld. Zij hebben de kans om te scoren in het belang van de mensenrechten van kinderen.

Tijdens de bespreking vindt de heer De Ro het voorstel van resolutie een gemiste kans. Het middenveld is immers bijzonder versnipperd en volgens hem gaat het voorstel van resolutie daar jammer genoeg aan voorbij. Het voorstel van resolutie gaat ook voorbij aan de inhoudelijke discussie over hoe men kinderen ziet in de verschillende beleidsdomeinen. Het beschikkend gedeelte van het voorstel van resolutie spreekt zich niet uit over wie het best de regie voert in de hervorming van het veld.

Desondanks stelt de heer De Ro dat hij, ondanks zijn kritiek, niet tegen het voorstel van resolutie zal stemmen. Kinderrechten zijn immers erg belangrijk en er staan ook veel goede elementen in het voorstel van resolutie.

Mevrouw Katrien Schryvers zegt met veel overtuiging het voorstel van resolutie te zullen goedkeuren. Er werd immers herhaaldelijk aan de minister gevraagd om een studie uit te voeren. Het voorliggende voorstel van resolutie is daar het resultaat van. Het mag echter niet bij een theoretische oefening blijven.

Het voorstel van resolutie betreffende de optimalisering van het middenveld Kinderrechten werd aangenomen met negen stemmen bij drie onthoudingen.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Voorzitter, collega's, het klopt dat onze fractie zich zal onthouden. Ondanks de appreciatie voor heel wat goede elementen erin, hebben we in de commissie een aantal bezwaren geformuleerd. In een zeer versnipperd landschap – daar waren we tijdens de hoorzitting getuigen van – zouden we met een resolutie of op het vlak van decreetgeving verder kunnen gaan en niet alleen pleiten voor meer structurele samenwerking, maar ook kunnen overgaan tot stimulering van meer samenwerking door bijvoorbeeld in projectsubsidies te voorzien.

In de hoorzitting stelde professor Vandenhoele inderdaad dat er toch nood is aan een regie in dat zeer verscheiden en zeer rijk veld van de kinderrechten in Vlaanderen. Ook op dat terrein vonden we dat de resolutie niet ver genoeg ging. Maar zoals gezegd, zullen we, wegens de goede punten die het voorstel van resolutie bevat, niet tegenstemmen, maar ons onthouden.

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Ik denk niet dat er echt een meningsverschil is met Open Vld. Het gaat wellicht eerder om een andere aanpak. In de toelichting van het voorstel van resolutie hebben wij uitdrukkelijk gesteld dat de regie van de hervorming bij het middenveld ligt en dus niet bij de minister. Het is niet zo dat we geen vertrouwen hebben in de overheid, maar wij geloven dat de kracht van verandering zeker in het middenveld ligt. Dat maakt het voorstel van resolutie misschien wat eigenaardig, maar het is ook een aanbeveling aan het middenveld. Het middenveld lijkt ons volwassen genoeg om ook zelf te beslissen het dit kan aanpakken.

In het vijfde punt vragen we de Vlaamse Regering wel heel uitdrukkelijk om dit mee op te volgen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Sonja Claes, Vera Van der Borght, Mia De Vits, Lies Jans en Mieke Vogels, de heer Lode Vereeck en mevrouw Katrien Schryvers betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen – 2078 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de dames Sonja Claes, Vera Van der Borght, Mia De Vits, Lies Jans en Mieke Vogels, de heer Lode Vereeck en mevrouw Katrien Schryvers betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Collega's, vandaag ligt een zeer belangrijk voorstel van resolutie voor ter stemming. Het gaat namelijk om de hervorming van de financiering van de ouderensector, na de staatshervorming.

Mevrouw Van der Borght stelde al jaren vragen aan minister Vandeuren in verband met de toelage van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA), specifiek voor de infrastructuur in de ouderensector. Ook bij diegenen die bouwden met de toelage was er heel veel kritiek op de werking van het VIPA en de manier waarop dat bouwen moest gebeuren. De kritiek had te maken met de lange duurtijd, de extra normen die werden opgelegd en de uiteindelijke kostprijs van het VIPA.

Minister Vandeuren heeft dan een vergelijkende studie laten uitvoeren door professor Pacolet, een vergelijkende studie tussen rusthuizen die bouwen met en rusthuizen die bouwen zonder het VIPA. In het tweede deel van de studie werd gekeken naar de invloed op de dagprijs die ouderen moeten betalen. Professor Pacolet stelde vast dat bouwen met het VIPA 31 procent duurder is. Dat was ontstellend. Er zijn goede redenen voor: 11 procent van de duurdere kostprijs had te maken met de procedure bij het VIPA door de wet op de openbare aanbestedingen. De administratieve tijd die men nodig heeft om te bouwen met het VIPA neemt al snel zeven, acht, tot tien jaar in beslag. Dat kost veel geld. De voorwaarden die opgelegd werden rond duurzaamheid bepaalden mee die duurdere kostprijs. Bouwen met het VIPA betekent ook meer gemeenschappelijke ruimtes. De kamers van de twee soorten rusthuizen zijn echter van dezelfde grootte.

De commissie heeft dan beslist om hoorzittingen te houden. Daar bleek al heel snel dat de sector – VIPA en niet-VIPA – akkoord ging met een hervorming van het VIPA. Door de vraagstelling in de commissie kwam ik tot de conclusie dat we samen, meerderheid en oppositie, tot die hervorming konden overgaan. De besprekingen daaromtrent zijn aangevat.

Ik ben heel erg blij met het voorstel van resolutie als resultaat. De indieners hebben allemaal hun eigen beweegredenen en dat zit allemaal verwerkt in de tekst. Voor CD&V is de belangrijkste beweegreden het verbeteren van de kwaliteit van de niet-VIPA rusthuizen. Door een hervorming van de ouderensector krijgen we meer impact op de commerciële sector. De vertegenwoordigers van de commerciële sector hebben aangegeven dat ze aan een aantal voorwaarden willen voldoen. Het orgelpunt wordt de staatshervorming.

In het voorstel van resolutie stellen we voor om in een eindpunt te voorzien voor het bouwen met het VIPA. De voorzieningen met een goedgekeurd zorgstrategisch plan die een financieel-technisch plan indienen voor eind 2014, kunnen nog bouwen met het VIPA.

In 2016 worden de middelen van de zesde staatshervorming overgeheveld. Tegen dan moeten we een nieuw financieringssysteem voor de ouderensector hebben waarin de betoelaging van de infrastructuur beter vervat zit.

Ik ben heel erg blij dat dit voorstel van resolutie hier vandaag ter stemming voorligt.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Voorzitter, collega's, ik kom naar het spreekgestoelte omdat dit voorstel van resolutie zo belangrijk is. Enkele dagen geleden las ik de blog van de heer Van Rompuy. Hij is er nu even niet. Ik las daar het volgende citaat: "Wie vandaag in de politiek een compromis durft te maken, wordt aan de toog beschreven als iemand die zijn broek doet zakken. Nochtans wat is er mooier dan elkaar iets te gunnen omdat je er samen beter van wordt. Hoe verschillend je ook bent."

Collega's, voor u staat een tevreden vrouw.

In het verleden hebben we meermaals gezien dat zinvolle voorstellen van resolutie van de oppositie werden vervangen door gelijklopende voorstellen van resolutie van de meerderheid, en dat zou niet mogen. Immers, een dergelijke manier van werken is eigenlijk noch politiek, noch menselijk correct. Ik ben dan ook blij te mogen vaststellen dat we in de commissie Welzijn nu wel in staat zijn geweest om, wars van de grenzen tussen meerderheid en oppositie, te werken aan een voorstel van resolutie, en dat we dat dan ook unaniem kunnen goedkeuren. Ik wil hier dan ook uitdrukkelijk mevrouw Claes danken voor de inspanningen die ze in dezen heeft geleverd.

Dit zou meer moeten zijn dan een spel van meerderheid tegen oppositie. Politici zouden na een discussie, na vragen te hebben gesteld en de antwoorden daarop te hebben gelezen, na studies te hebben bestudeerd, de juiste conclusies moeten trekken, zodat we de middelen efficiënt kunnen inzetten ten dienste van de mensen. Men zou dan ook mogen verwachten dat, als de overheid subsidies, dus belastinggeld, geeft om een gebouw mee te financieren, dit zich dan vertaalt in de prijs voor de bewoners in die voorziening. Welnu, dat blijkt niet zo te zijn. Reeds vele jaren heb ik geprobeerd om aan te tonen dat er op dat vlak een serieus probleem rijst met het huidige systeem van de VIPA-infrastructuursubsidiëring. De verplichte aanbestedingsprocedure en de regelgeving die moest worden gevolgd, maar ook het feit dat het jaren duurt om een project te kunnen realiseren, dreven de kosten zo hoog op dat daardoor het doel van de subsidie compleet werd tenietgedaan. Uiteindelijk beval de minister een vergelijkende studie naar de bouwkosten en de dagprijs in de gesubsidieerde en de niet-gesubsidieerde voorzieningen. De conclusie was duidelijk: de gemiddelde kostprijs per vierkante meter lag voor een gesubsidieerde ouderenvoorziening 31 procent hoger dan voor een niet-gesubsidieerde voorziening. Er werden veel verklaringen gegeven, maar veel blijft ook nog niet opgehelderd.

Uit de hoorzittingen die we naar aanleiding van de studie hebben gehouden, bleek al vlug duidelijk dat zowat alle sprekers uit de sector voorstander zijn van een wijziging aan het subsidiëeringsmechanisme met betrekking tot infrastructuur voor ouderenvoorzieningen. Het is dan ook op basis van deze hoorzittingen dat we tot het voorliggende voorstel van resolutie zijn gekomen. We vragen daarin in eerste instantie zekerheid voor de bestaande dossiers die de VIPA-procedure volgen in de ouderenzorg. Voor zij die al een zorgstrategisch plan hebben en uiterlijk tegen eind 2014 een technisch-financieel plan hebben ingediend of al over een goedgekeurd technisch-financieel plan beschikken, zal de huidige procedure gewoon verder zijn gang kunnen gaan. Dit geeft dus de nodige rechtszekerheid aan de initiatiefnemers die vandaag al ver gevorderd zijn in de VIPA-procedure, maar het zet de overheid ook aan om na te denken over een goed alternatief, hierover overleg te plegen met de sector en de financiële haalbaarheid ervan goed te onderzoeken.

Ik wil twee elementen van het voorstel van resolutie in de verf zetten. Dit voorstel is de veruitwendiging van een belangrijke evolutie in het denken van meerderheid en oppositie over de wijze waarop infrastructuursubsidies moeten worden verleend. Tot nu toe werd angstvallig vastgehouden aan het huidig subsidiesysteem, ondanks het feit dat het werkveld – ook het gesubsidieerde – al geruime tijd aangaf dat er heel wat nadelen aan waren verbonden, en dat er bij hen een openheid was voor alternatieven. De studie van de professoren Pacolet en De Troyer, samen met de getuigenissen van het werkveld tijdens de hoorzitting, hebben blijkbaar de doorslag gegeven. Ik kan me daarover enkel verheugen: zoals mijn collega's in de commissie Welzijn weten, heb ik immers altijd gewezen op de problemen van dit subsidiëeringssysteem en het discriminerende effect ervan. We hebben dus nood aan een andere werkwijze. Ik verheel u niet dat wij van Open Vld vooral denken aan het toekennen van een forfaitair bedrag aan de rustoordbewoner als alternatief. De toekomst zal uitwijzen hoe dit debat verder zal evolueren.

Het voorstel van resolutie realiseert ook op een ander niveau een trendbreuk. Terwijl we vandaag in ons subsidiebeleid nog altijd uitgaan van een tweedeling tussen non-profit en de profitsector, geeft dit voorstel van resolutie aan dat voor infrastructuursubsidies dat

onderscheid niet langer ter zake doet. Dat vloeit volgens mij voort uit het uiteindelijke besef dat, als we klaar willen zijn voor de vergrijzing, we nood hebben aan alle actoren op het veld. Niet hun juridische structuur is daarbij belangrijk, wel de kwaliteit van zorg die ze leveren en de financiële toegankelijkheid van hun hulp. Die twee zaken vinden wij kerntaken voor de Vlaamse overheid.

Collega's, ik besef dat de voorliggende tekst slechts een voorstel van resolutie is. Toch kan het belang ervan niet onderschat worden. Het is unaniem goedgekeurd in de commissie en hopelijk straks ook in de plenaire vergadering. Dat impliceert dat alle partijen die deel zullen uitmaken van een volgende Vlaamse Regering, zich ertoe geëngageerd hebben om infrastructuursubsidies efficiënter, effectiever en transparanter te laten verlopen.

Bovendien komt het voorstel van resolutie op een belangrijk moment. We staan aan de vooravond van de zesde staatshervorming, waarbij belangrijke bevoegdheden worden overgedragen. Vlaanderen zal bijna exclusief bevoegd worden voor het ouderenzorgbeleid. Dat betekent ook dat we een historische opportuniteit krijgen om werk te maken van een nieuw financieringssysteem, dat eenvoudiger, eenduidiger, transparanter en efficiënter is en dat alle componenten inzake zorg, infrastructuur en kwaliteit bevat.

Deze historische opportuniteit moeten we ook gebruiken om ervoor te zorgen dat de financiële ondersteuning meer terechtkomt bij de persoon die zorg nodig heeft zelf dan bij voorzieningen. Dit voorstel van resolutie geeft alvast een eerste aanzet. Dank aan allen die dit mee bewerkstelligd hebben. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Ook de sp.a-fractie zal dit gemeenschappelijke voorstel van resolutie goedkeuren. Elke fractie heeft natuurlijk haar eigen invalshoek, en ik wil met dit korte betoog de invalshoek van de sp.a weergeven.

Het klopt dat het duurder is om met het VIPA te werken dan zonder VIPA-subsidies. Wij hebben tijdens de hoorzittingen en in de studie van professor Pacolet een reeks antwoorden gekregen, hoewel niet volledig, op de vraag waar de oorzaak daarvan ligt. Het kan niet ontkend worden dat er in de voorzieningen die met VIPA werken, meer personeel tewerkgesteld is. Dat is belangrijk in functie van de kwaliteit. Er is in die voorzieningen ook meer aandacht voor gemeenschappelijke ruimten, en ook dat is een belangrijk aspect. Er is ook meer aandacht voor energiezuinigheid. Dat kost meer bij de investering, maar wordt nadien uitgespaard.

Wij zijn inderdaad bereid om voor wat de infrastructuursubsidies betreft, het onderscheid tussen profit en non-profit op te heffen, maar daar zijn wel een aantal voorwaarden aan verbonden. Ja, wij willen de bouwkost binnen de perken houden, maar voor ons is het ook een belangrijke voorwaarde dat er transparantie komt in de boekhouding van profit- en non-profitsector, dat wij zicht krijgen op de financiële stromen van de profitsector.

Voor ons is het belangrijk dat de kwaliteit binnen de woonzorgcentra gegarandeerd wordt. Uit de laatste plenaire vergaderingen is gebleken dat dat zeker geen overbodige zaak is, gezien ook een aantal wantoestanden die in een paar centra aan het licht zijn gekomen. Wij willen ook inzetten – ook dat is een voorwaarde – op de betaalbaarheid voor de gebruiker.

Wij gaan dus akkoord met dit voorstel van resolutie, maar vragen dat vooraleer men het VIPA afschaft, er eerst een degelijk onderzoek gebeurt naar welk model we willen en hoe we dat kunnen realiseren.

Vlaanderen zal binnenkort over nagenoeg alle bevoegdheden op het vlak van het ouderenbeleid beschikken. Dan zal het erop aankomen een totaalvisie te ontwikkelen. Met het voorliggend voorstel van resolutie geven we hiertoe alleszins een voorzet.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, ik wil namens mijn fractie stellen dat we zeer tevreden zijn hier over de grenzen van meerderheid en oppositie heen een belangrijk thema te kunnen aankaarten. Ere wie ere toekomt: dankzij de aanhoudende inspanningen van mevrouw Van der Borgh, die oorspronkelijk het voorstel van resolutie heeft geformuleerd, hebben we hoorzittingen gehouden en hebben we van de sector duidelijke signalen ontvangen.

Volgens de sector moet aan heel de subsidiëring door het VIPA een en ander worden veranderd. Zorgnet Vlaanderen, de Federatie Onafhankelijke Seniorencare en de afdeling OCMW van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) hebben steeds dezelfde boodschap gebracht. Voor de meerderheidspartijen was dit een duidelijk signaal dat we op die knelpunten moesten ingaan en samen een oplossing moesten zoeken.

De N-VA vindt het belangrijk onze bezorgdheden, waarop het voorstel van resolutie een antwoord biedt, nog even op te sommen. Het is zeer belangrijk dat we de Vlaamse Regering door middel van dit voorstel van resolutie vragen het onderscheid tussen de profitsector en de non-profitsector met betrekking tot de subsidiëring weg te werken en een grondig onderzoek naar de invoering van een nieuw infrastructuursubsidiëringssysteem te voeren.

Het is onze grote doelstelling het aantal bedden en woonzorgcentra in Vlaanderen uit te breiden. Het fundamenteel probleem is immers dat er nood is aan meer plaatsen. We kunnen dit enkel aanpakken door alle spelers op het veld gelijk te behandelen. Dit is voor ons zeer belangrijk.

Het is ook belangrijk dat in een redelijke overgangsperiode wordt voorzien. We willen niet dat een aantal instellingen van vandaag op morgen in de problemen komen. Om die reden moet de overgangsperiode lang genoeg zijn. Daarnaast willen we naar aanleiding van de zesde staatshervorming dat tegen 2016 een nieuw systeem kan worden voorgelegd.

Volgens ons moet de infrastructuursubsidiëring van de profit- en de non-profitsector aan belangrijke criteria worden onderworpen. We hebben de afgelopen weken over de wantoestanden in de woonzorgcentra gediscussieerd. Dit punt is hier meermaals aan bod gekomen. De kwaliteit in de woonzorgcentra is voor ons dan ook prioritair. De infrastructuursubsidiëring moet absoluut aan duidelijke kwaliteitseisen worden gekoppeld.

Een ander voor de sector belangrijk element is de hervorming van het VIPA tot een kenniscentrum. De vorige sprekers hebben dit punt niet benadrukt. Voor ons is het echter essentieel dat de geïnteresseerde initiatiefnemers vanuit een mix aan expertise uit de profit- en de non-profitsector met raad en daad kunnen worden bijgestaan om vergunningen en infrastructuursubsidies te krijgen. We weten immers dat de knowhow in de woonzorgcentra vaak niet aanwezig is. Een goede ondersteuning is dan ook essentieel.

Tot slot wil ik mijn bezorgdheid uiten met betrekking tot de communicatie. Ik heb vandaag gemerkt dat in de communicatie te vaak wordt gesteld dat dit voorstel van resolutie het einde van het VIPA betekent. Ik heb van de vertegenwoordigers van een aantal woonzorgcentra al de vraag gekregen of de infrastructuursubsidiëring wordt stopgezet. Het lijkt me zeer belangrijk dat het Vlaams Parlement en de minister in de toekomstige communicatie benadrukken dat we de infrastructuursubsidiëring niet stopzetten. We moeten in onze communicatie ondubbelzinnig duidelijk maken dat het principe van de infrastructuursubsidiëring niet ter discussie staat. We willen het instrument herbekijken. Op dat vlak moeten we ondubbelzinnig zijn.

We weten allemaal dat de infrastructuursubsidiëring voor veel initiatiefnemers de enige mogelijke hefboom is om infrastructuurwerken te kunnen uitvoeren. We zijn dan ook zeer bezorgd om de communicatie. Het moet duidelijk zijn dat we het systeem willen hervormen, maar niet afschaffen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

NOTA VAN DE VLAAMSE REGERING Gezondheidsdoelstelling 'Vaccinaties' en Vlaams actieplan, ingediend door de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

– 1977 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de nota van de Vlaamse Regering Gezondheidsdoelstelling 'Vaccinaties' en Vlaams actieplan, ingediend door de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

De bespreking is geopend.

Ik wil even minister Vandeuren voor zijn flexibiliteit danken. Hij was hier daarstraks. Hij is even weggegaan en hij is nu opnieuw aanwezig. Dat is typisch voor Limburgers.

Mevrouw Claes, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijk verslag.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Minister, voorzitter, collega's, de Vlaamse Regering heeft met deze gezondheidsdoelstelling de uitdagingen inzake vaccinatie tot 2020 geformuleerd. Dat is belangrijk, zeker op de vooravond van de zesde staatshervorming waarbij de gemeenschappen bevoegd worden voor de volledige preventieve geneeskunde.

De vaccinatie van kinderen en jongeren is in Vlaanderen en België eigenlijk vrij goed geregeld. We hebben een vaccinatieschema gebaseerd op wetenschappelijke evidentie, we bereiken via Kind en Gezin, het centrum voor leerlingenbegeleiding, huisartsen en pediaters heel veel kinderen en jongeren, en de vaccinaties zijn gratis. Dat wil niet zeggen dat er geen ondervaccinatie is. Dat is ook gebleken uit de vele vragen die we in de afgelopen jaren in de commissie Welzijn hebben gesteld.

Ik herinner u aan de vragen over het uitbreken van bof en mazelen. Daarom blijft aandacht voor een voldoende vaccinatiegraad belangrijk om zo een groepsimmunitet te bereiken en te handhaven.

Deze ondervaccinatie maakt dat we aandacht moeten besteden aan drie zaken.

Ten eerste is er de communicatie. Vlaanderen kiest ervoor vaccinatie niet te verplichten. Dat verplicht ons om te investeren in communicatie om mensen te overtuigen van de meerwaarde van vaccinatie, voor zichzelf en voor de maatschappij. Minister, u hebt zelf in de commissie ooit de redenen voor ondervaccinatie gegeven: levensbeschouwelijke redenen, vergetelheid, onwetendheid. Daarbij heb ik in de commissie nog de boodschappen gevoegd die via websites worden verspreid en waarbij gewezen wordt op het zogenaamde gevaar van vaccinaties. Het is dus belangrijk dat we voor elk van die doelgroepen een communicatie opzetten die hen over de streep kan halen om toch voor de vaccinatie te gaan, zij het goed geïnformeerd over voor- en nadelen, maar ook bewust van de verantwoordelijkheid van het individu voor zijn medemens.

Tweede zaak is de doeltreffendheid van het vaccin. We zien dat een aantal vaccins minder efficiënt zijn omdat de virusstam is gewijzigd. Ik denk aan de seizoensgriep die enkele jaren geleden van aard is veranderd. De overheid moet over die effectiviteit waken. Ik ben blij dat u dat engagement aangaat en het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg daarbij betreft.

Ten derde moeten we waakzaam zijn voor de vervolgvaccinaties. Het niet toedienen van alle nodige vaccinaties is ook een van de redenen van de ondervaccinatie. Het is dus belangrijk dat we niet alleen aandacht hebben voor de eerste vaccinatie maar ook voor de vervolgvaccinaties en de registratie daarvan.

We hebben in Vlaanderen de afgelopen decennia altijd gefocust op de vaccinatie van kinderen en jongeren, maar we zijn minder intensief bezig geweest met vaccinaties op volwassen leeftijd. Dat verklaart waarom er voor volwassenen tot nog toe geen doelstellingen waren geformuleerd. De afgelopen jaren was er al wel aandacht voor de ouderen, meer bepaald met het gratis vaccin voor bewoners van woonzorgcentra.

We hebben ook al de discussie gehad over het vaccin tegen pneumokokken. Ik zie nu dat Vlaanderen het advies van de Hoge Gezondheidsraad daarover afwacht om daarna een beslissing daarover te nemen. Met de doelstelling van een levenslange vaccinatie is dit tekort in ons preventief gezondheidsbeleid meteen rechtgezet.

Ik stel met vreugde vast dat onze vragen in de commissie Welzijn niet in dovemansoren vallen. Ik zie dat met betrekking tot kinkhoest voor ouders en grootouders van zeer jonge kinderen en van mensen die professioneel bezig zijn met jonge kinderen, een advies van de Hoge Gezondheidsraad te verwachten valt.

Minister, ik wil besluiten met een oproep om voor dit levenslang vaccineren expliciet een beroep te doen op gezondheidszorgverstrekkers van de eerste lijn die dicht bij de mensen staan. Jonge kinderen bereiken we makkelijk via Kind en Gezin, kinderen en jongeren via het CLB, maar volwassenen en ouderen die niet verblijven in woonzorgcentra, kunnen we niet via dit soort kanalen bereiken. Daar spelen huisartsen, thuisverpleegkundigen en apothekers een niet te onderschatten rol. Doordat zij dicht bij de patiënt staan en een vertrouwensrelatie hebben met die patiënt, zijn zij de beste ambassadeurs voor het Vlaams vaccinatiebeleid. Ik hoop dat de Vlaamse overheid met hen in dialoog zal treden en hen als volwaardige partners in dit verhaal zal betrekken.

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Voorzitter, minister, collega's, nadat we het schriftelijk verslag uit Limburg hebben gehoord en een aantal opmerkingen van mijn collega uit Oost-Vlaanderen, zal ik over het plan op zich niet zo veel meer zeggen. Ik vind het bijzonder goed en het zit goed in elkaar. Er wordt aan heel wat facetten aandacht geschonken. Het is uw verdienste dat u de vaccinaties nog eens onder de aandacht hebt gebracht en heel duidelijke doelstellingen hanteert om een zo goed mogelijke dekking van het voorkomen van infecties via vaccinaties te verkrijgen.

Tot op heden wordt er al relatief goed gevaccineerd. Dat heeft tot gevolg dat er nog weinig van die ziektes voorkomen, behalve sporadisch eens een opstoot. Het is al vijftien jaar geleden dat ikzelf nog eens een geval van mazelen heb gezien. Alle niet-gevaccineerde kinderen zijn toen de revue gepasseerd. Ouders kennen die ziekte niet meer. Een aantal artsen, zeker de jongere, hebben een aantal ziektes ook niet meer gezien. Als ze er de eerste keer mee worden geconfronteerd, zullen ze misschien zelfs de diagnose niet meer onmiddellijk kunnen stellen.

Toch mag de aandacht voor die infectie- en kinderziekten niet verslappen. Er bestaat niet alleen het risico dat de ziekte niet meer wordt herkend, maar ook dat de complicaties niet meer worden herkend.

Het is niet mijn bedoeling om een medische uiteenzetting te houden, maar ik geef toch een voorbeeld over de mazelen. Een belangrijke complicatie van mazelen is bijvoorbeeld een longontsteking. Een longontsteking kan worden veroorzaakt door het mazelenvirus zelf, maar ook door bacteriën omdat mazelen de immuniteit van de getroffene vermindert zodat die getroffen kan worden door andere infecties en bijvoorbeeld een bacteriële pneumonie kan

krijgen. Nog maar twee weken geleden heb ik het gehad over de multiresistente kiemen en het gevaar op een overlijden of op blijvende schade aan de luchtwegen. Een andere complicatie die nog veel gevaarlijker is, is encefalitis. Volgens gegevens van de Mayo Clinic komt ze voor bij een op de honderd patiënten met mazelen. Encefalitis – meningitis is een hersenvliesontsteking – is een hersenontsteking die blijvende mentale retardatie of een fysieke handicap tot gevolg kan hebben en zelfs kan leiden tot de dood.

Om dat te vermijden, is een zo goed mogelijk vaccinatiebeleid van belang. Een eerste vaccin tegen mazelen beschermt voor 95 procent. 5 procent van de gevaccineerden ontwikkelt geen antistoffen en ontwikkelt dus geen immuniteit. Ze blijven vatbaar voor de infectie. Er is een tweede vaccin nodig om van die 5 resterende procent nog eens 95 procent gevaccineerden te krijgen.

Zoals mevrouw Van der Borgh t zegt en zoals het ook in uw plan staat, is de herhalingsvaccinatie van bijzonder groot belang, en mag de aandacht daarvoor ook niet verslappen. Maar 95 procent na het eerste vaccin betekent dat er 1 op 20 niet beschermd is, en bij de tweede vaccinatie ronde zijn er nog eens 1 op 20 van die 1 op 20 niet beschermd, en dat blijft nog altijd 1 op 400. Als iedereen zou worden gevaccineerd, en slechts 1 op 400 van de kinderen niet beschermd is, dan zal dat ertoe leiden dat die kinderen het waarschijnlijk nooit zullen krijgen omdat de groepsimmuniteit voldoende sterk is. Als er zich dan toch eens een geïsoleerd geval voordoet, dan leeft er in de omgeving van dat kind niemand die zelf kan worden besmet, en dus kan het ook niet verder worden doorgegeven.

Maar dat vraagt natuurlijk een vaccinatie van iedereen, en dat is niet zo, omdat er mijns inziens malafide personen zijn die er blijkbaar een hobby van hebben gemaakt om mensen op te hitsen om hun kinderen niet te laten vaccineren om allerlei dubieuze redenen, redenen die zeker wetenschappelijk niet onderbouwd zijn en die mensen schrik aanjagen. Een aantal ouders zullen dan uit vrees en omdat ze niet goed of verkeerd zijn voorgelicht, hun kinderen niet laten vaccineren om ze te beschermen tegen die zogenaamde slechte vaccins.

Waarschijnlijk zal het wel zo zijn dat er zich af en toe door het toedienen van een vaccin eens een ongeval voordoet – men spuit immers altijd een lichaamsvreemde stof in. Maar wij als politici mogen ons hierin niet laten leiden door onze emoties, wij moeten ons gezond verstand gebruiken en de globale volksgezondheid voor ogen houden en niet dat ene geval waar eens iets misgaat. Als we niet meer vaccineren, dan pas zou het hek van de dam zijn.

Behalve communicatie en overleg staat er in uw plan verder niets, minister. Ik vrees dat die communicatie en dat overleg niet zullen volstaan om mensen die verkeerd worden voorgelicht, te overtuigen om hun kinderen toch te laten vaccineren.

Een jaar geleden hebben we hier een decreet goedgekeurd over de verplichte melding van risicovolle medische praktijken. Daarin staat wel heel duidelijk een grote sanctie voor mensen die zouden verzuimen om hun risicovolle medische praktijken te melden. Of ze die nu melden of niet, de melding op zich zal geen verbetering van de volksgezondheid met zich meebrengen. Het houdt ook geen grote risico's in als ze het niet doen, maar de overheid zal uiteraard minder een oogje in het zeil kunnen houden op wat er zich in ons land, in Vlaanderen allemaal afspeelt.

Maar in dezen is de zaak veel erger, in dezen zijn er mensen die ouders aanraden om hun kinderen niet te vaccineren en daardoor de kinderen van die ouders een zeker risico laten lopen, maar ook de kinderen in gevaar brengen van ouders die hun kinderen wel hebben laten vaccineren, maar die het ongeluk hebben dat het vaccin bij hen niet is aangeslagen. Minister, in hoeverre is dat toelaatbaar? Dat ouders uit onwetendheid de beslissing nemen om hun kinderen niet te laten vaccineren, daar kan ik nog mee leven, alhoewel ze daar de gezondheid van hun kinderen ook mogelijk mee schade berokkenen. Maar mensen die andere mensen moedwillig en bewust misleiden, daar stel ik me heel wat vragen bij. Ik vraag mij heel duidelijk af waarom in geen enkele sanctionering voorzien is. In dat decreet over de

risicovolle medische praktijken van vorig jaar was het blijkbaar geen enkel probleem om naar sanctionering over te stappen, hoewel – ik herhaal – er daardoor niet echt een groot gevaar gecreëerd werd door het niet te melden, maar in dit geval is er zeer zeker wel een gevaar.

Minister, ik vraag u met aandrang om eventueel na evaluatie toch in overweging te nemen om dit sanctioneerbaar te maken. Het zal misschien enkel op die manier zijn dat u die mensen die ouders misleiden tot andere inzichten kunt brengen. Ik dank u. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Vanuit de sp.a-fractie steunen wij de gezondheidsdoelstelling en ondersteunen we dus de nota van de minister. Vaccinatie is voor velen onder ons een evidentie geworden. Van bij het begin van het leven kunnen we ons laten vaccineren. De impact op de algemene gezondheid is niet te onderschatten. Kinderverlamming komt niet meer voor in Europa. Difterie en rodehond komen veel minder voor. Zo kan ik verder gaan.

Waakzaamheid blijft wel geboden. We stellen bijvoorbeeld vast dat er in Nederland een toename is van het aantal mensen met mazelen. We moeten niet over de grens kijken, ook bij ons zijn er nog problemen. Er worden bijvoorbeeld gevallen van bof vastgesteld, een ziekte die kan worden voorkomen door vaccinatie. Een aantal groepen in Vlaanderen zijn nog altijd onvoldoende gevaccineerd en bij een aantal groepen hebben we geen zicht op de vaccinatiegraad. De nood aan een specifieke gezondheidsdoelstelling is duidelijk en noodzakelijk. Vandaar onze steun aan deze doelstelling.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Minister, we kunnen stellen dat we zeer tevreden zijn met dit vaccinatieplan. De vorige sprekers hebben gewezen op de knelpunten, maar we moeten toch benadrukken dat het vaccinatiebeleid in Vlaanderen al van een zeer hoog niveau is. In vergelijking met andere landen scoren we zeer goed en hebben we een zeer goed uitgebouwd vaccinatiebeleid. Het siert u, en de Vlaamse Regering ook, dat u de ambitie hebt om dat voort te zetten en om de doelstellingen nog scherper te stellen dan ze al zijn. Wij ondersteunen dat ten volle. Via een goed preventiebeleid is de gezondheidswinst op dat vlak zeer groot. Natuurlijk zijn er ook wel wat problemen, maar die worden duidelijk aangehaald in de analyse die is gebeurd. Daarvoor hebt u duidelijk stappen van aanpak geformuleerd.

Bij de bespreking van de doelstelling in de commissie hebt u ook gezegd dat u niet verder wilt gaan in de verplichting van vaccinaties. Polio is op dit moment het enige verplichte vaccin. Ik wil toch het pleidooi van de heer Tack voor een stuk ondersteunen. Het is zeer belangrijk dat we echt investeren in informatie en communicatie gericht aan ouders, kinderen en scholen, om dat draagvlak nog te vergroten. We zien inderdaad dat er mensen principieel niet willen ingaan op die vaccinaties. Ik ben absoluut ook geen voorstander van de hetze die door een bepaalde groep daarover wordt gecreëerd. Het is essentieel dat de Vlaamse Regering grondig inzet op informatie en communicatie. De rol van de huisarts zien we toch als zeer belangrijk daarin. Die heeft contact met zowel ouders als kinderen. Het is de ideale persoon om verder te zorgen voor de informatie over vaccinatie en de opvolging.

Een ander element dat ik wil aanhalen, en dat ook ter sprake is gekomen in de commissie, is het monopolie dat voor sommige vaccins nog bestaat op de vaccinatiemarkt. Ik was zeer tevreden dat ik in uw doelstelling las dat u stappen wilt zetten om die monopolies waar mogelijk te doorbreken. Het is zeer belangrijk voor de kwaliteit en voor de kostprijs dat de Vlaamse Regering daarop verder inzet en er alle nodige stappen voor zet. We zijn dus zeer tevreden met deze gezondheidsdoelstelling, maar we willen de aandacht vestigen op de informatie en communicatie aan iedereen.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Minister, uw Vlaams actieplan vaccinaties zal ongetwijfeld bijdragen tot een grotere levenskwaliteit of zal die grote levenskwaliteit op zijn minst op peil houden. Voor ons is van zeer groot belang dat het principe van de vrijwilligheid overeind blijft. Het vaccinatieplan heeft duidelijk een niet-verplichtend karakter, en dat ondersteunen wij. Anders dan de voorgaande sprekers wil ik met aandrang vragen dat men zeer goed communiceert over de vele voordelen, maar zeker geen schroom heeft om ook te communiceren over de eventuele gevolgen of gevaren.

Er is sowieso vaccinatieschade. Er zijn gevallen bekend van kinderen of ouderen die er slecht op reageren. Vaccinatieschade bestaat, we mogen dat feit zeker niet onder tafel vegen. Het is van groot belang dat er een informatieplicht bestaat voor zowel de schoolarts, de huisarts als voor Kind en Gezin, zodat die instanties kunnen wijzen op de voor- en nadelen van vaccineren.

Ik ben een beetje verrast over het betoog van de heer Tack, een arts. Hij spreekt van malafide of dubieuze personen die het vaccinatiebeleid zouden ondermijnen. Hij vindt dat daar een sanctioneringsbeleid aan moet worden verbonden, of dat daar minstens over moet worden nagedacht. Ik kan hem daar niet in volgen. Een sanctioneringsbeleid bepleiten ten aanzien van degenen die juist de voor- en de nadelen naar voren brengen, komt neer op een eenzijdig verhaal waardoor bepaalde groepen die zich niet goed voelen bij het vaccinatiebeleid, worden uitgesloten.

Wetenschappelijke artikels en studies hebben er wel degelijk voor gewaarschuwd dat het sterftecijfer bij jonge kinderen wereldwijd explosief is gestegen door het aantal toegediende vaccins. Ook die belangrijke mededelingen en onderzoeken mogen we niet uit de weg gaan.

Wat ons betreft zal het vaccinatieplan zeker een bijdrage leveren tot een verhoogde levenskwaliteit, maar het principe van vrijwilligheid en een degelijke communicatie, zowel over de voor- als over de nadelen, zijn van heel groot belang.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, dames en heren, ik wil u danken, ook voor de discussie in de commissie.

Nog even kort dit. Het Vlaams vaccinatieplan is inderdaad gebaseerd op vrijwilligheid, en een brede communicatiestrategie is zeker een essentieel onderdeel van het plan. Ik ben ervan overtuigd dat de formulering van de nieuwe gezondheidsdoelstelling ons vaccinatiebeleid, dat al op een behoorlijk niveau zit, een nieuw elan zal geven. Het leeftijdslang vaccinatiebeleid is een nieuw, een meer expliciet accent.

Nog iets wat de mening van de heer Tack betreft en die in tegenspraak is met de laatste spreekster. Ik hoor in de heer Tack ook een geneesheer. Hij houdt ook vanuit die invalshoek een sterk pleidooi. Belangrijk is dat het maatschappelijk draagvlak, dat toch een magische term is in dit parlement, hier ondubbelzinnig kamerbreed aanwezig is. De heer Tack heeft gelijk dat het niet alleen gaat over de vraag of het voor de kwaliteit van het eigen leven en de eigen gezondheidsrisico's belangrijk is, maar dat er ook een sociale dimensie is. Ook dat moet worden benadrukt: het gaat niet alleen over jezelf, maar ook over de manier waarop je risico's kunt creëren of verminderen voor mensen uit jouw omgeving. Dat moeten we uitdrukkelijk opnemen in de communicatie.

De stap zetten in de richting van een soort strafrechtelijk verbod op het communiceren van bepaalde meningen, dat is natuurlijk een heel ander debat. Dat gaat over vrije meningsuiting en zo meer. Wij hebben in het plan geoordeeld dat we moesten profiteren van en voortgaan op het brede draagvlak en op de consensus, ook onder wetenschappers. Het is onze bedoeling om ervoor te zorgen dat niet alleen de politiek in dezen spreekt, maar ook de vele wetenschappers die er vanuit de evidentie en de wetenschappelijke onderbouw van hun stellingen toch voor kunnen zorgen dat het draagvlak goed overeind blijft en dat het de kritische succesfactor kan zijn voor deze nieuwe gezondheidsdoelstelling.

De heer Erik Tack: Minister, u hebt gelijk wanneer u het hebt over vrije meningsuiting, maar net zoals ik, weet u dat de vrije meningsuiting grenzen heeft. Waar ze het leven van anderen in gevaar kan brengen, ligt volgens mij een grens. Wij moeten ons afvragen of het recht op vrije meningsuiting daar niet afgeremd moet kunnen worden.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over de gezondheidsdoelstelling houden.

■

**VERZOEKSCHRIFT over een externe ombudsdienst voor alle gemeenten.
VERZOEKSCHRIFT over een onafhankelijke ombudsdienst voor alle gemeenten.
Verslag namens de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme uitgebracht door de heer Marnic De
Meulemeester**

– 2085 (2012-2013) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme over de verzoekschriften over een externe ombudsdienst voor alle gemeenten en over een onafhankelijke ombudsdienst voor alle gemeenten.

De heer De Meulemeester, verslaggever, is afwezig, maar ik zal even de conclusie van de commissie voorlezen. Men heeft advies gevraagd aan de minister. De conclusie luidde: “De instelling van de interne klachtenbehandeling is verplicht volgens het Gemeentedecreet, artikel 198, paragraaf 1. Hiertoe wordt nogmaals opgeroepen in mijn brief van 12 april.” De minister heeft blijkbaar die brief gericht aan alle gemeentebesturen. “Het verplicht instellen van een tweedelijns klachtendienst is nog niet aan de orde. Het Gemeentedecreet hecht veel belang aan de gemeentelijke autonomie en de ruimte voor lokaal maatwerk. Beide principes komen ook naar voren in het hoofdstuk over klachtenbehandeling. Het is hierbij echter aan de gemeenten zelf om de klachtenbehandeling te organiseren die overeenstemt met hun politieke draagvlak en met een van de bovenvermelde decretale mogelijkheden.”

Ik heb uit het verslag begrepen dat de commissie zich, op voorstel van de commissie-voorzitter, mevrouw De Ridder, eenparig heeft aangesloten bij het standpunt van de regering in bijlage.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? *(Instemming)*

Ik zal de verzoekers hiervan in kennis stellen.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vanmorgen.

We komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 11.56 uur.